

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Super lob partes III et IV, libri 11-22 - Cod. Aug. pap. 17

Gregorius <XII., Papa>

[Reichenau], [14. Jahrh.]

Gregorius Magnus: Moralia in lob par IV; liber XVII

[urn:nbn:de:bsz:31-83309](#)

Vocies tamen Reta
per moralium per
nouum volumen
enodare niste
cum tipice ex
positonis agit dominus opti
lit ergo uiri ut nomine
ut passio significacione
mistica principalius pfecta
magis quatenus habitatulorum
more dum super inscriptione
tituli ipsa postea fecte
pfigimus quia tu cuius est
domus agnoscitur secundus
metet. Ecce vero at dixi
se in memori qm blbus id
passio redemptoris mei eis
procepis. et ecce et passi
one sua significavit et
noe. lob quippe interpretatur
dolens. Et quis alius in
hoc doleto sit qui n. ipse
de quo scripturam vere lan
guores nos ipse tulit. et
dolores nos ipse portauit
de quo cursu dicitur. si uo
te eius sonati summa dicta
neq; eis heritorum specie
tenet quia ut sepe iam
dixi deum dum defende mi
tuit offendunt. Et si ergo
per per volnem et uba sic
loquitur sua. ut et nos
significat. Et plerumque p
phecy spm dum uictua na
cat prava transiit. No
nunquam non sic de pntibus dis

serit ut defutatio grecis
est. Cognita itaque dissertationis
huius custodia cum i
mutatoe vocis illius ma
quaque intelligentia altinet.
ut tanto uerius eis sensi
bus congruat quanto se et
et eu eis uotibus cum muta
verbis itaque procedebus fa
tibus vobis per dissertationes preu
decie accessim sicut iniquum
coglibet culpas pculit.
et qua sit damnata eius
actio expedit decimus pena
mox subicit dices. Non sit
in recordatione sed queratur quia cap*c*
Si lugine fructuosum quae
recordatione emendationis no
redit quisque usque ad sine
vite uicis subiugat. Ita
si huc super expecto me
memoria tangat per dubio
ab iniquitate reuocabit
Cuius quippe merita exigunt
ut fiducia ab auctoribus re
cordatione deleat. Et si dico
me q*e* recordari deo nequa
qua ipse dicitur. Qui em
obliuisti non potest quo pat
to recordari potest. Et quia
eos nobis q*e* recordamus
pletumque ab his at quos
obliuistim eloigamus. huius
non usu et recordatione deus
dicitur cum dona tribuit. et
obliuisti cum in culpa detin
quis. Et quia tacta pesat

123

tutta sime itinissimis al
ternatōe considerat et re
cordat bonorū quoru
tame nūqua obliuistit
et nullate recordat
malorū quos tñ pudi
cū semp intuet. Quia
si em redit ad bonorū
memoria quā tñ nūqua
deseruit et quasi nequa
qua malos respicit quo
cu tñ facta q̄sidat sed
sup h̄ec d̄apnacōe iudic
iū iultis fuit h̄m̄ st̄p
tu e. Oudi dm̄ q̄te plan
bonos et malos h̄m̄ p
psalmista dicit. Volta dm̄
sup facetes mala ut p
dat deterra memoria
eorū. Considerat ergo q̄
pumat s̄ eosde ipsoz con
ho iudet quos nestit Ita
quibzā infine dicturus
e Nestio vob̄ vñ sitib
distedite a me oēs opaū
tūtatis. Hinc iqt modo
prauorū vita et ituet
et obliuistit. quia quos p
distractoz sime iudicat qua
tu e ad memoria mē ujo
rat. Qui quodiz eis e
cordatoe no venit quia
si i fructuosi lūpū mei
iudicō ḡterut. Terra
quippe eos t̄pali sup̄tu
aluit pdicacōe desup
pluua iudicit. s̄ q̄ eos
vita nequaq̄ fructu bo

opib p̄tulit. ratq̄ hanc
agricola abstidit ut imp
ta uelat s̄ māz locū nō
occupet que tenere illig
ad fructu p̄ulet de hoc
in fructu ligno p̄olē
dicit. Qā securis ad ra
dice arboris poita est.
Ois ergo arbor q̄ nō fuit
fructu bonū excedet et
in uīne mittet hoc aut
locū ut etna r̄p̄bie suppli
cia designet nequaqua
sigm̄ dicit abstidi sed
ḡteri q̄ videlic̄ r̄p̄bos
mors quide tamē absti
dit s̄ pena subsequens
terat. Quasi em̄ hic in
cidit cu a p̄nti uita sepi
bz in gehena ḡteratur
iū i pp̄tua d̄apnacōe c
tiatur. Vir aut sanctq
quia distractam p̄lisi pe
nā p̄tulit p̄tīng adculpi
r̄curit ut exp̄iūstie i me
sitate doceat q̄ tata eis
d̄apnacō no sit iusta
Se p̄auit em̄ sterile
que no patit et vidue
bn̄ no fecit. Rue hoc cu
loto sterili misi tārona
at que dū sola p̄ntia ap
petit bonas q̄gīne cogita
tōes nestit. Rue aut
vidua misi aia nūcupat
Quia quia sibi q̄ditor
q̄uige voluit ad thalamū

¶ De vidua p̄rili / 2

uteri carnalis uenit p̄ta
altestate qui ait Et nō
tiquā sponsq̄ p̄cedes de
thalamo suo. Tūne recte
vidua dicit quia eūb
vīe p̄ ea morte p̄tulit
et nūc in teli penetratib
ab eūs oculi occulti qua
si p̄te alteriq̄ fūgiomis
uiuit. Iniquus ergo steri
le pastit et vidue bnfā
re negligit quia cōm̄ de
sideriūs seruies curat ut
vita q̄tēp̄nit. Tota nāq̄
iterone om̄q̄ studio co
gitat quā sine ullis ne
cessitatib⁹ tēco moritū
subsistat et curae aīe vi
ta despiciat que ut i mor
te ut i beatitudine pail
dubio i p̄petuū rūnit per
te at cu dicit pauci steri
le p̄tinq̄ adiugit et que
no parit. Ricasda nāq̄
exsacra hystoria ferūs
nouis steriles optitisse
s̄ tñ i tēpōe extremo pe
recisse. Cato aut no solū
sterilis s̄ et etiā q̄ non
parit dicit quia suo se
su bonas cogitatoes q̄q̄
nē nec vultus ualeat. Qui
gore em iā pp̄o deficit
et tñ adhuc trāsitoria
grupistē no desistit. Jam
que a p̄stimo labore las
sata pene ab ip̄o que di
light mudo expellit et
tame adhuc amissi in

p̄bo obtine temporalia co
natur. Agere iā p̄usa
no sufficit si tñ velle ea
que no agit nequaq̄ de
sistit. Fette ergo no solu
sterit s̄ etiā no parit.
dicit que suo sensu ut
dixi ad bone cogitatoes
plēm nec tū infirmata
fuit fētat. Quod tñ in
telligi es de hētētib⁹ po
tatiib⁹ p̄t. Vng quisque ei
quisq̄ p̄dicator hētētib⁹
du plebe exulta vītate
etū pōnta docet p̄fecto
sterile et ea q̄ parte no
balet pastit quia ei u
su sui laboris impedit que
spūat fructu nequaquam
redit. Bene at vīue
no facit q̄ vīste vī
usali etū cuiq̄ vīe adū
sa mortis p̄tulit muere
ac defūcē q̄tēp̄nit. Vidue
em bnfā est. i ei q̄ue
mortui vīe sui amore
atterit. q̄solatōne labō
re. Un et p̄bte vōte her
eade vidua s̄t sta etiā
querit dices. Cosolatē
me quesui et no i ueni
Tūc solū quippe q̄solante
iuemit tu ex ea morte
q̄ vīe eiq̄ p̄tulit mltos
mt se metipi surge adi
ta exmit. Sepe aut p̄
dicator erroris huic vī
te diuitib⁹ iūgit quod p̄

cap 3

¶ de fortitudine mali predicatoris

3

eo q̄ tenebris cogitacionib⁹
occupatisq; cibut do-
ret dephedo astucias
ignorat et cu potest⁹
exteris ee abuit p̄usi
predicatio laqueo sine
labore capiuit. Vn et s̄b
dit. Detrapit fortis i
fortitudine sua In forti-
tudine sue prauitatis for-
tes quosq; detrahit tu p
uersi exorios astucia mū
di huius potest⁹ capiuit. Quo
q̄tra p paulu dicit. En
friema mudi elegit deg
ut q̄ fudet fortia. Forti
tudo aut p̄usi predicato
rib⁹ est. elata sma locu
tionib⁹ qua t̄flati ceteos
despiciat atq; inceptu
omni quasi singulariter
aput se p̄ito i tumes
cit. Qui magna dese
senties. si vera de omo
ignorans longe a fidei
ogniorē disiungit et bi
videri fidei predicator
conat. Vn adhuc subdit.
Et cu stetit no credit
vite sue. Stat i hot
mudo p̄ush quisq; predi
cator quo usq; teneo
vniq; i corpe s̄ vite
sue credere no vniq;
quia de deo uera q̄ igno
ste ḡtepm̄ vite em
sue credit si qdutoris
sui substracia rectam
sentiret. Hec itaq; su

perig de quolibz riquo
plata dicebam⁹ s̄ ipote
ad erroris predicatorem
Intellectu uertis. Vn fidei
est quia sic ad specie du
cam ut nequaq; tria de
ne fudito euellam. Na
p̄usq; quisq; etia si recta
fide insmu vniuersal esse
tene videat. stat et ui
te sue no credit q̄ rea
quidē sit que p̄ fide de
qditor intelligit s̄ tñ fi
dei opa tenere ḡtepm̄
et credulitatē r̄dargit
quia ab eo q̄ se ostendit
de viuedo regbat. Hinc
etia p̄idym dicit. Cui d
se nosse deū et mādata
eig no custodit metit⁹ e
medip e. Hinc paulus
ait. Confitet se nosse deū
factis aut negotiis. Hinc
lacob⁹ dicit. Fides sine
opib⁹ mortua est. Sed
mt het qditor ima dis
pesuoc⁹ q̄sili et culpas
repuit et viuedi tpa ipo
dit ut longiora vite spi
ria aut q̄sido fiant ad ad
iutoriu muneis aut no
q̄sido ad augmentu dñpnā
tōmis. Vn adhuc subdit.
Dedit ei deg locu p̄me
et ille abutit eo i supbia.
Quisquis detinquit et vi
uit idccō h̄c diuina dispe

¶ de experitacē p̄atoris

Iacio iniquitate tolerat ab
 iniquitate q̄ p̄ficit. Sed
 qui diuīq̄ tolerat nec
 tñ abi iniquitate q̄ p̄ficit.
 nunq̄ quide supne pati
 etē p̄cipit s̄ reato sui
 vinculis expo se mūno
 arcis astempsit. Ne qui
 accepta p̄mō tpa utit ad
 culpa distracto iultus in
 dōx ipensa argumta
 me q̄ uit ad pena hinc
 naq̄ p̄ paulū dicit. Deni u
 norab̄ quia patetia dei
 ad p̄mō te adducit tu
 at fidm duracia tua et i
 pentes cor thesaurois
 tibi n̄t in die nce et x
 uelatōis uisti uidiū dei
 hinc esauas ait. Puer te
 tu anorū moriet. Et per
 tator te tu anorū male
 dicto exit. At si apte nos
 terreat dices vita quide
 pueri i longu trahit ut
 a factis puerilib⁹ ḡntat
 Et si ex p̄ti p̄petratorne
 nec t̄pis lpm̄ iniquitate
 q̄ p̄ficit. Hec ipa vite lo
 ḡntas qua p̄ mōz aucto
 pit ei ad cumulu male
 dictōis crestis. Vn̄ n̄tē
 e ut cu nob̄ expectaci
 diuīq̄ q̄ spicis ipa pro
 gate pietatis tpa quasi
 d̄pnacōis argumta ti
 mea) ne de demencia in
 diuis crestis supplū per
 tatoris et vñ quisq; exi
 pi poterat a morte inde

grauiq; ad mōte tendat.
 Et idco plexū agit
 quia nequaq; a p̄nibus
 metib⁹ oculi sepit. Consi
 derac̄ naq̄ p̄tor redemp
 toris vias negligit et
 idco i suis itinēis sine
 tessacōe veterestis. Vn̄
 et subdit. Oculi em ei
 sunt i uib⁹ illiḡ vias em
 f̄as p̄tor etuet quia so
 la cogitac̄ sola tne intit
 que sibi ad comodū tpi
 le suffraget. Hinc etei
 paulq; dicit. Om̄s q̄ sua
 sūt querut no q̄ ihu p̄
 via naq̄ elati supbia. bu
 raptorib⁹ auaricia. via
 e libreci q̄ripistetia ca
 naliis. Qn̄ uib⁹ em suis
 iiqui quisq; oculos dep
 mit quia solis viciis ut
 p̄het aui satissimā in
 fedit. Vn̄ et p̄ Galone
 dicit. Oculi stultoru i sm
 by tre quia hoc s̄tu to
 ta codis itetōe q̄spicunt
 p̄ quod ad simē tremi do
 siderū p̄ducat. Nequaq;
 vñ sue q̄spidatōis obtutu
 int̄a p̄tor figet s̄ra
 ad sui redemptoris itinē
 metib⁹ oculos leuaret
 Vn̄ p̄ Galone rurſū dicit
 Oculi sapienti capite
 eius q̄z videlic⁹ sapientis
 quisq; illu tota itetōne

cap 4

Fide clarae & d'fectu maiori

9 siderat cuius se mebri
esse per fidem pensat
habet namque hunc quod facio
me viae vide optime sent
qui dicebat In modis
tuis me exercebo et 9 sive
rabo vias tuas At si ap
te spondeat dices Riae
mea sunt ita vide refugio
quia per iniurias tue vias
per gressibus marcesco Qui enim pri
us in mundo tradidit animos
excitatoe gaudia redip
toris suis vias cordis ocul
is obicit At me papa
fugiat ad aduersa patitur
nichil quod demulcet appa
tit nichil quod detrecte
redit primogenit meo
et gaudium deputet prius
vite gaudia dampna me
coris pesset abiectionis
detraherat non timeat sed
pfer manet glorie locu
querat Nam enim vias se
querantur monstrabat oculis
veitas tu dicebat Enig
m misericordia me sequatur
Adhuc vias turmetia
discipulorum corda riuota
bat in longi ita glorie
querent sed cuiusde iter
ignorarent dices potes
tis bibere calice que ego
bibitur in Confessionib
quippe illiq celsitudine

ad egeste similitudibz questi
erunt sed quata adhanc
eent itinere angustia no
videbat Vni et eorum ocul
is modo iniurias calix
passionis obicit ut vobis
si ad sublimitatis gaudia
tendent pro via humilia
tibz iuenerit Riae igit
9 sive pector vias dei
nefugit sed solus i quibus
tare natus delectetur in
tendit Propter ne de Oculi
cuius in viis illis Sece
nati sunt admodum et non
subsistent. Quidam quo
tria du plerique ianorum
intitulidine tendit ab in
firmitate motibus esse lon
ga et quasi stabilis esti
mat sed tu repetimur hac
similitudine brevibus p
culdubio fuisse idoneum
quo de remans innotescit
quia quod prexire potuit
modum fuit Elevat ergo
ad modum et minime sub
sistit quia eo ipso quo
videti aliq appetit a uen
dei strictia longe pola
tione fuit Subsistit eten
nequeunt quia abet ne
scientie soliditate diui
dit atqz hanc prima cui
na tolerat quia per pau
ta gloriam isometibus ca
dit hinc etem per probata

dicit de ieristi eos du alle
 uaret quia eo iherens
 corrunt quo male ex
 tris et surgut hanc bre
 uitate glorie taliis aspi
 nes item dicit vidi ipsum
 super exaltatu et eleuatu
 super cedros libam traxui
 et esse non erat hinc ror
 su aut pusilli adhuc et
 non est pector hinc iaco
 bus dicit Rue e con vi
 ta mea vapor e ad modi
 in partibus hinc papham
 breuitate glorie carna
 lis per se denuocat di
 tens hinc taro fernu et
 ois glia eius quasi flos
 semiquorum quippe poten
 tia semini flori operatur q
 minimi tamen gloria dum
 mit radit du exput se ex
 tollit expetino interpla si
 ne emat Sic naque
 auarum flatu talu stipu
 la rapit s casu grato ad
 ma euocat Sic ad nubi
 la summa ad tollit s expet
 in hilu tumescendo dis
 sipat Sic ab insimmo ne
 bula densestudo se exigit
 s exporta hanc solida ac si
 non fuit abscondit Sic m
 hebarum se fuisse noctis
 hys humor aspergitur
 s diuini luis subito calore
 faciat Sic spumose aqua
 eu bulle i choctib pluviis
 exitate ab intinis terra

tini potest s eo telerius
 disrupte de penit quo i
 stante alio expedietur Cuius
 excessat ut apparent
 recesso pagut ne sub
 sistant de tuis igit
 tenuis glorie elatione
 tumescetibz s in nullar
 hanc soliditate duratibus
 dicat rcc Geniti sunt
 ad modicum et non subsis
 tent De quibus adhuc sub
 dit Et humiliabitur sicut
 oia et auferet Sic p
 uerto ee q teplacoris
 debet et ex pauis ad multa
 ex multis ad oia considerando
 rapiat quatenus gradatim
 ducta perficiat et transito
 ria oia qphedendo diu
 durans ipsi pene i phe
 sibilitate excessat Unus
 vir cu prauoru glam
 defectusq disinterret ad
 tacta pting metis oculu
 tendit dices humiliabitur
 sicut oia et auferet. dia
 pfecto bona Ac si apte
 dicat Etiae nullomo q
 ant quia ipsa quoq fugi
 ut quibus immittit diuq
 tenuis diligunt cu hys
 extensis uolubilitate per
 turcunt Sed queri p
 cu p salone dicit Ena
 co pterit et gnato adue
 nt terra uero tetnū

stat cur beatus iob oia
huius et assertat et auf
ferri Quod tñ facile dis
tutimq; si tra et celu ut
qualiter traseat ut qua
lit inaneat distinguad
Vtq; nāq; her pcam
qua nūc habet ymagi
nē transcut si tñ peen
ta sine fme subsistunt
Hinc nāq; p paulū dicit
Pterit em figura huius
mudi hinc p semetipq;
ueritas dicit Celu et
tra trasibit uerba mo
aut no trasibit hinc ad
iobez confelita uoce p
hibet Et it celu noui t
terra noua Rue quide
no alia qdeda sūt s; her
npa rēnouat Celu upt
tra et trasit et exit q;
et ab ea qua nūc habet
specie p igne tergitur
et bi in sua semp natua
fiuat vñ p psalmista
dicit Mutabis ea et mu
tabit Rua quide ulti
ma qmutatoz sua ipse
nobis nūc vicissitudinib;
nūctiant quib; mis usi
ly tdesmetet alternat
Ra tra a sua specie hys
mali ariditate deficit
uer nali huore virides
rit Celu cottidie caligi
ne noctis obducit et diux
na caritate rēnouatur
Hinc ergo hic fidelis

quisq; colligat et mteri
re her et tñ p i nouato
refici que qstat nūc assi
due velud ex defectu re
pari Qnt her uit sancta
vire tu prauoru cursu
assuit quata qmz aiad
usione deficiat i notesit
tu ptnq subdit Et sicut
sunt spicatu gterent
Spicatu quippe suntates
ariste sūt Ariste aut
aut quide spica p don
s; cestedo paulisper a
se insute et rigide dis
iugut Sic in mru sic
ad huius mudi glam pra
ui diuites surdat Natus
en sibi qmumq; quicq; s;
s; gtra se viassim cestedo
diuidut Alius quippe alii
despat Alter in alteru
iudie facib; cgnestit Qui
ergo ex timore metis
a caritatib; vnitate se sep
ant quasi aristaru mo
re gtra se rigidi stant
Ruid ergo prauos huius
mudi diuites dixerit m
si aristas quasda gemib;
huam Qui du gtra se su
pbuit s; honoru vitam
vniam mit afflictus adusu
se quide diuisi sūt s; tam
gordis grana deorsu p
mut Nūc uit aristae ad
alta psluit grana latent

p et Epborū potētia e
minet et electorū gla
no apparet Alii se bono
ru fastib⁹ ondit isti se
dulitate se deponunt
Ex tritire tēp⁹ aduei
et q̄ et aristacū rati
ditate frangat et solida
grana no diterat Tunc
quippe sup bū iiquoru
miter tūc electorū vi
ta quata ite grātate ful
geat declarat q̄p cu i
usti deficiunt ex hac n̄
arista obitioē actit ut q̄
na apparet que latebat
Sūp ariste frangit tra
notu candor ondit quia
tiquis supplicia et na ta
delib⁹ storū iustitia quata
ueritale condeat demon
strat vñ re p̄ obes
diat Cuiq ventilabru m
manu sua ē et p̄muda
bit area sua et tritit⁹
dem sūi econdet in hoc
ren paleas aut obiret
ut in extirpibili Beato
igt Job prauorū elatoz
quata aiadūsioē frangat
aspicat eosq̄ aristis peu
lib⁹ q̄pan⁹ dicat Sic ut
suntates spūtarū gterent
quia minrū rigiditas sup
borū tritire ultō fortitu
dine frangit que n̄ elect
orū vñdū despiciens
eleuat Be et si no ita

est quis me potēt argue
ce metitū et pone an
deu ūda mea Si ita no
est ut loquit⁹ pfecto de
falsitate huc argue oē
possit Cur ergo dicitur
si ita no ē metitū me
argue quis p̄t An sc̄
nōuerim⁹ qđ fallacie re
phedē cūlibet licet S;
si loquetis sensu subtili
introgatōe distulim⁹ q̄
sint recta que p̄tulit
tīcī dūenim⁹ Qustq nā
q̄ et si quid vñqua deli
quedo loquit⁹ digni no
ē ut ab iustis et prauo
vñlib⁹ iudicet Vnde
stūb vñc aitorū ſebia
de p̄mēs no ſolu si ita
ē uerū etiā si ita no ē
ut p̄tulit nequaqua ſe
raphedi posse q̄fidit quia
minrū illi recte edaregad
falsa p̄nt qui falsa agere
nestuit Nā coreptōis
ausū otra fallacia p̄dūt
qui adhuc fallacit vñuit
Qut ex eo Ego si ita no ē
quis potēt me argue ce
metitū Sic si aptē ditat
Ita ūt cūta ut p̄tuli que
tī si ita no ūt a nobis
redactū nequaqua pos
ſū quia dū adhuc p̄p ūt
cūlibib⁹ aliena raphede

fallacia non valetis unde
et apte subiungit. Et po-
ne an deum uerba mea quibus
quis enim dicta fallacia ra-
tio[n]e reprehendit audita
rogitas atque hec exposita
ueritatis pesans uerba
an deum ponit quia apud
se respectu veritatis ex-
aminat quid foras g[ra]ta
fallacia deterrat. Ante
deum quippe uba pone est
considerato timo iudice ex-
teriora dicta pensare
Vir igit sanctus ab amicis
superbetibus uba sua ante
deum ponit posse non esti-
mat. At si apte dicat.
Quod que loquor pone
an deum iudice non valets
quia eius uobis facie per-
tates abstundit. Quod
bi extipo ste ecclie mil-
obstat intelligi quia tu
de infirmis suis ab hereticis
rechristione deprehenditur
ipsi[us] rechristios eorum astu-
ria designat quia tollerabiliq[ue] est ut i[m]f[er]m[i]te
quis atque ignorantia cu[m]
h[ab]ilitate iaceat qua cu[m]
elatior alta reprehendat.
Et quia stus vir multa
qua[r]ta eos protulit qui fugi-
tua p[ro]tate superbiunt et
uictoris honoribus i[t]umes-
cunt baldach suos exponi
cor[re]ptis p[ro]ficiens apud

que sit vera potestia ag-
noscat dices. Propterea et
terror aput eu[er]e qui
facit g[ra]tia i[sub]luminib[us] suis
ut si apte dicat. So-
lo g[ra]tia mortalium vera
ut terret qui hec exodi
uitatis sue potestia vel
itter possidet. Guana ei
potestia terroris i[st]ud
que ei[us]d[em] potestie tunc
re quado careat nesciat
Perte autem dicit. Qui facit
g[ra]tia i[sub]luminib[us] suis
quia multa sibi et in feris
dissident si ad g[ra]tiam sup-
norum plenitudine au-
xut et ex omni parte
causa agit ut sepe ea
que sunt ex parte sine
pace disponant. Ita bo-
nob[us] omnipotens deus admel-
tu p[ro]p[ter]eit cu[m] g[ra]ta eorum
vita malos seire per-
mittit atque in g[ra]tia pro-
nunt summa diu g[ra]tia
in finia quia inde i[st]e
tibi electos suos ange-
lorum choribus sociat v[er]o
in febris et in finib[us] re-
proborum morebus suis nuti-
bi adiumentos portat.
Et mihi hec libet i[st]ud
si pax i[sub]luminib[us] suis
retinet quid est. Propter
h[ab]itu danieli dicit. Ex
domini appetit similes tuos

p̄nceps aut̄ regni ps̄aru
 est̄it michel viginti et
 uno diebus et recte mi
 chael r̄ng dep̄ncipib⁹
 p̄mis uenit ad adiutorium
 m̄ Et paulo p̄g illuc re
 uertar ut plie adūsum
 p̄ncipe persarū Cuem
 egredexer appetit p̄n
 t̄p̄s ḡt̄corū aduenies
 Quos itaq; alios p̄nci
 pes fecerū nisi angelos
 appellat qui sibi resiste
 exēti potuissent Quic
 ergo ecce pax i sublimis
 p̄t si m̄ ip̄s q̄d angelos
 sp̄us pliandi certamen
 agit qui semp̄spectui
 ueritatis assistat Et quā
 certa angelorū m̄stia
 dispensandis similib⁹ qui
 b̄q; fetib⁹ sūt plata cu
 subiectoru moreb adūsu
 se viassim postorū sp̄u
 uope metet ip̄i qui p̄
 sūt sp̄us ḡra se venu
 referunt Q̄b n̄q; angel⁹
 qui danieli loquebat̄ i
 pliis q̄felicis p̄p̄is i p̄
 fide q̄stitutis plato agnos
 cit michael aut̄ dorū
 qui ex eadē plebe iudea
 terra emascerat p̄p̄is
 uenit Un ab eodem an
 gelo paulo post danieli
 dicit Nemo ē adiutor
 mei i oib⁹ n̄ michael p̄n
 cep̄s m̄ De quo et hoc
 p̄miss⁹ dicit Et ecce

michael r̄ng d̄ p̄ncipib⁹
 p̄mis uenit i adiutorium
 m̄ Qui dū nequaq; sit
 ee fuente i adiutorium
 dicit apte ei p̄p̄o pla
 tq; ḡgnostit qui captiu
 malia p̄te tenebatur
 Quid est ergo angelo
 dice Ego uenī p̄pter fi
 mones tuos p̄nceps at
 regni ps̄aru est̄it m̄
 nisi sua subditib⁹ op̄a
 nūctide Ac si apte dita
 p̄tu quidē tuarū meita
 erigit ut q̄felicis p̄p̄o
 a iugo sue captiuitalis
 exuat Et ē adhuc qđ
 meadē p̄p̄o ps̄aru doio
 purgari debeat Vnde
 in exceptōe exceptōe illig
 ps̄aru p̄nceps m̄ iure
 tradicat quauib⁹ p̄cē
 bus corū quoq; lacme
 qui iudea elicti sunt
 adueniet Non hoc quoq;
 qđ dixi adiuxit daniel
 p̄nceps uester uenit
 i adiutorium m̄ Cuq; ut
 adūsu ps̄aru p̄ncipem
 p̄het egredit ḡt̄cor⁹
 sibi p̄nceps apparet
 Hua ex re iuit q̄ ad
 usū ḡt̄cos quoq; aliq;
 iudea q̄miserat quorū
 p̄fecto causa exceptōm
 illig resistebat prophete
 igit p̄cēs angel⁹ exau
 dit s̄ ps̄aru p̄nceps re

sistit quia et si ita vita
iusti de peccatis exceptio
pli erigit ei de tame
pli ad huc vita graduit
ut quia nec diu plene
hu qui tractuitate sue
rat ducti purgati sunt
vire eis adhuc pse dicit
Michael ad iuvat sacer
torum principes ad pium ve
nit quia mereti quide
verna ta longa oppositoru
captiuitas poterit se
reptoris coru bnficio
hoc qd qd mfectos delique
rant obuiabat Pecte
ergo dicit qd gta se an
geli veniunt quia subier
taru sibi gentiu ducisti
merita graduit Nam
sublimes spus eisde se
libi principates nequaq
pm iuste agetibz de cer
tant s corda facta iuste
di iudicatibus examinat
Cuiq omiqz qfet uel
culpa ut iustia ad sup
ne curie qsilu ducit
ei de qfetibz ppotibz uel
obtinuisse i certamine
ut no obtinuisse phibe
Quoru tn omnia me
moria est sui sup se op
ficiis voluntas summa q
du sp appetit q obtine
no ualent nqua volunt
Bene ergo dicit qui
facit gta i sublimi

be suis Et Nup e nub
militu eis In qm come
huare racomis sup nos
spu nub no e quia qua
ta illa sit freqtia i usibi
lis exptq nestit De quo
pdamete dicit Milia mi
lui mstrabat ei et dei
eb milies cetera milia
assistebat ei Sup nos
ciuiu nub et mfringet
diffmig exponit ut qui
deo ntabilis e nob in
ntabili demostret quia
uis aliud e assiste aliud
mstrae fllsist em ille
p culdubio ptates que
ad quedam hoibz ntabili
da no operit Administrat
vero qui ad apploida
officia ntabori veniunt
si tñ rpi quoq gteplacere
ab intmibz no recedunt
Et quia plueb snt qui
mstrat qua hu qui pn
cipalibz assistit assistem
nub quasi definito mstrai
cui uero in definito on
dit Angelicos uero spus
recte dei milites dicit
quia de certa eos gta
ptates acrias no uero
reamq Rue tamen certa
ma no labore s ipso per
quia quidquid agedo gta
tmu dos spus appetunt
ep adiutorio tutta rege

tis p̄m̄ de hac nāq̄ milicā
 nastete ēge mō sp̄tūc
 Subito facta ē tu agelo
 m̄ltitudo milicie celestis
 Cui tñ milicie electorū q̄
 hōm̄ uigit̄ nūb̄ qui per
 sublime mēt̄ desideriū a
 frēne fuitut̄ ḡusatōe li
 berat De quib⁹ p̄ paulūd̄
 Nemo militas deo iplūt̄
 se neḡt̄ s̄culaib⁹ Qui
 liḡ n̄t̄ pauli apparetant
 i m̄uisibili tñ patrī m̄ua
 biles regnūt̄ q̄ et expp̄
 rōe prauorū pauci sūt̄
 ioff̄gacof sue fr̄ceptia me
 tri nequaqua p̄nt̄ Riuia
 uero eorū de militū uito
 no pp̄ys v̄nicib⁹ s̄ supne
 ḡe i fūsioe roborat Fette
 subiugit̄ Et sup̄ que no
 surgit̄ lumen illius lumen
 quippe dei ē ḡra p̄uenies
 Rue si i mō cordē neqq̄
 gratuito surdit̄ p̄fecto meb̄
 mea i p̄atorū suorū tene
 bris obſtura ē manet̄ vñ
 et subdit̄ Nūquid iuſtiſi
 tori p̄ ho sp̄at̄ deo aut
 apparet̄ mūd̄ nat̄ demu
 liere Vers⁹ iste sup̄q̄ abe
 ato iob dicit̄ et nō eius
 expp̄atioe ēplūt̄ Ois
 haque vir iustā dei illuſtra
 tōne iustā ē no sp̄at̄
 quana quippe iuſticia aut
 tori sp̄ata iuſticia est̄
 quia et si in ip̄a sua con
 duone homo p̄ſisteret̄

cator̄ nō possit equari
 creatura Cui tñ adgra
 uiora defecto p̄dixerā
 accessit et culpa quam
 serp̄es i ſuas i tulit̄
 m̄l̄ i ſremata p̄ ſuasit̄ vñ
 n̄t̄ quia ho p̄ mulierem
 culpe ſubdita naſat̄ re
 atq̄ p̄ni i ſremitas i p̄ri
 le p̄ pagat̄ Et quia i ra
 dice p̄t̄cuit̄ huām̄ fe
 neris v̄am̄ i ūd̄t̄onib⁹
 ſue v̄iciditate m̄me ſu
 ſiſit̄ vñ recte n̄t̄ dicit̄
 Nūquid iuſtificaſ p̄t̄ ho
 sp̄at̄ deo aut apparet̄
 mūd̄ nat̄ de muliere
 At ſi apte dicit̄ Ne ḡra
 auctōne ſuui ho ſupbiat̄
 i ſideret̄ vñ huc renit̄
 et intelligit̄ quid ſit̄ Ḡz
 ecce no n̄t̄ p̄ domu ſpus
 adiuti ḡra i ſremitat̄
 ſue tam̄ erugit̄ ūtutib⁹
 emittat̄ ſuñdru q̄ mā
 tulib⁹ coruſtat̄ Nulla tame
 ē qui ſine culpe vita tra
 ſeat quoq̄ ſane cor
 ruptōm̄ portat̄ Vnde
 adhuc ſubdit̄ Ecce em
 luā no ſplendet̄ et ſtelle
 no ſit̄ mūd̄ i ſpectu eis̄ — cap̄ io
 Quid p̄ pluia n̄ cūta ſit̄
 ecclā Quid p̄ ſtellas miſi
 ſinguloru bn̄ viueu aue
 deſignat̄ que m̄t̄ p̄auo
 ru hōm̄ ḡusatōe dū
 magisib⁹ ūtutib⁹ eminet̄
 quaſi i tenebris noctis

d̄ Mr. sancta. cœlia / 10

lucent vn p paulu qd dis
cipul dicit. Qnt quos lu
cetis sic luaria i mudo
Ruria em sancta etia
lune appellatoe expm
Ipha testat dices. He
uata e sol et luna stetit.
ordine suo elevato e
m sole i suo ordine luna
statuit quia a stede
ad celos dno sta ptnq
etia i pdicacionis auto
ritate roborat. Et quia
stellari noio electi signa
tur cursu paulo i s in uat
dicens Stella em ab stel
la differt i claritate sua
ergo no spredz et stelle
no sunt mude i aspectu eiq
quia nec sta etia utile
ppa tot miraculus emitat
nisi huc pueretis qd
dona pfudat nec smu
loren bñ viueam metes
a pectoru maculis mude
sunt si remota pietate in
dident quia apud distric
ti iudicis oculos sua v
nuqueq; corruptibilitas
tqnat nisi huc collidie
gra parvitis tergit &
rectoru quippe aq pde
ad libitatem iusticie mitit
s adhuc qpede i finitatis
tenet et culpas quidem
subige pfecte desiderat
s quousq; corruptione car
nis astrengit eiq vinct
etia cu no vult ligatur

Hinc itaq; colligat quanto
patore ponde pssi sunt qui
qtra huc de certae negli
qnt si plene cutha nec illi
supant qui qtra huc vici
littere pugnat. Un pqua
dictu e esse em luna non
splendet et stelle no sunt
mude i aspectu eiq ptnq
addit. Quato ho magis
putredo et filii homin
neruq. At si apte dicet
Si ipi quoq; ee sine gta
gione no valent qui n
pnt uite tenebras uti
bus lucet quanto reatu
i quietatib; obstricti sunt qui
adhuc carnalit viunt
Si a pco liberi oo neq
ut qui ia i celestib; deside
riis qusant que patore
pondea tolerat qui cons
sue voluptatib; dediti
adhuc putredimis iugis
portat. Hinc petre ait
Si iusta rogo saluabitur
tpig et pcor ubi pate
bit. Hinc p esaya dicit
Sup humu ppli mei spi
ne et uepres astendet
quato magis sup omes
domu gaudi ciuitatis ex
ultat. Humu qppre ppli
sui dnb electoru omni me
te votat sup qua pmas
ac uepres astedes phi
bet qd nq nat qd ee abs
q; puccomib; viciorū videt

as libris - etiam 300

Domine uero gaudiū cūt
 opulūtū cī mens p̄rauo
 rū q̄ dū uētura supplicia
 sp̄cō negligit cī tēmī
 uoluptate s̄e desexens
 in am̄ter hilarestit. Ait
 ergo Sūp̄ hūmū p̄tū mei
 sp̄me et v̄p̄tes aſtedet
 quāto mājib̄ sup̄ oēz do
 mu gaudiū tuuitat̄ exou
 tatis. **A**c si aptedictū. Si
 et illorū mete vicia de
 p̄mit qui se celestis p̄cie
 desiderio afflictus quib̄
 culpis p̄ st̄ati. Sūt qui s̄nt
 me v̄lla fōmidme s̄e p̄
 tam̄s uoluptate d̄xelū
 quib̄. Notandū uō i h̄mo
 ne suo quātu baldach or
 dme qd̄icōm̄s m̄e tenu
 it et natuuitat̄ qui hoīs
 no uerme s̄ p̄tredme
 uō filiu hoīs uerme w̄
 cat. P̄m̄q̄ nāq̄ huām̄ fe
 neris p̄t̄eb̄. homo no
 fili⁹ hoīs ex quo quisque
 pdyt no solū hoī s̄ filius
 quoq̄ hoīs fuit. Sic ergo
 exhoīe. fili⁹ hoīs ita ex
 p̄tredme nascit. Vm̄b̄
 v̄n̄ x̄e homo p̄t̄do filius
 uō hoīs v̄m̄b̄ uotat p̄
 m̄q̄ quip̄e homo p̄t̄do no
 um̄b̄ quia et si p̄ morte
 p̄t̄reut no t̄n̄ ex p̄t̄re
 dīne p̄ natuuitat̄ remi
 tui aut fili⁹ e hoīs v̄m̄b̄
 dīat̄ quia iā ex mortalū
 corporū corruptōe p̄p̄
 gatur. Q̄fit q̄r̄ am̄torū
 uerba finita sūt beatius

iob aliori atumē per
 secundū m̄ittit ei q̄b̄
 dicta tā sūt valida qua
 extrema quia et usus
 ee v̄nis p̄tib̄ solet
 ut argum̄tu qđ adūsa
 eub̄ s̄uib̄ em̄inere pro
 uident ad p̄fectōib̄ qđu
 sione sequet. Sequit̄
 tñdes iob dixit. Cuiq̄ a
 utor es. N̄uquid i beril
 li et sustetas brachii e
 qui no c̄ fortis. Adiuuide
 i berille caritat̄ e adiu
 uare uō potete uelle e
 latib̄. Quia igit̄ am̄ici
 eius h̄etitorū sp̄ne te
 netes quasi adiunctes
 deū sapiā sua onde co
 nat uiste baldach p̄
 h̄edit ut dicit̄. Cuiq̄ ad
 utor es. N̄uquid i beril
 li et sustetas brachii eiq̄
 qui no c̄ fortis. **A**c si ap
 te dicit̄. Tu eū uiuare
 mitis subtaq̄ magm̄tu
 dīne suuib̄ ex qđ im
 pendib̄ solatu d̄ontacō
 e no de p̄t̄ate. **E**st̄ m̄t̄ cap̄ vi
 Hec st̄iedū e quia plerū
 q̄ e q̄ dīn̄ qui uidelic̄ m̄
 berille no c̄ h̄uūt̄ age
 tes adiuuad̄ v̄n̄ et p̄ pau
 lu dicit̄. Adiutores em̄
 dei sumq̄. Rā tū ei que
 ip̄e p̄ m̄t̄ia grāt̄ i fudit̄
 nos ex h̄ortatorib̄ vōte to
 cur elq̄ hoc q̄ ille p̄ sp̄m̄
 agit m̄t̄isecus nob̄ extēn̄

Cōv̄ h̄m̄les sūt adiutores dei
 ii

misterio votis adiuuans
et it solu nra exhorta
tio ad pfectoz dicit cu
in corde fuerit deo qui ad
iuuet Vn et alias dicit
ille que qui plantat e ali
quid neq; qui rugat sed
qui tremetum dat deus
plantae quippe et rugae
adiuuare est Rd ubi
q; vatum eit misterii si
hi corde deo no dat tice
metu Sz qui desensu suo
alta sapient e huidux
dei adiutores volunt
quia du se cemiles deo
estimant a fructu se utili
tatis alienat Vn et ue
ritatis uoce discipul dicit
Cu fecerit oia q pcepta
sunt uobis dicte serviri
utilissim qd debui fac
fecer fecimq. Sequit Sui
dedicab gemitu forsitan
illi qui ne habet sapie
tiam dare scuto gemitu
caritatis e dare sapienti
ontacionis dare uero ipi
sapiente pustatis Et q
hui quob tenere hetero
eu specie dipiq plom
cone sua ontacioni po
tig qua mili utilitati
suiebat recte adhuc
atra baldach subditum
Et prudencia tua ondis
ti pluma Om ^{cu} em pru
decia recta e pluma no
est quia iuxta pauli vo

C

¶ Qd stultus p'us e q'f' d' d'g
12

tem no plq appetit sape
qua optet sape cui vero
est pluma no e recta
quia du ultra modu ten
dit i quolibz late culpe de
climatut Prudencia vero
sua pluma ondit qui vi
deri paliibz prudencia appa
bit prudencies appetit
Vn fit pleriq ut du mo
derate sape nestuit fabu
logt Pro qua re spe ad
huc excessi prudencie sub
iugit ut dicit Ruc do
reco voluisti Nonne cu q
fecit sp'racul' p' sp'rad
metu vnuq p' prudencie
sapientes suq pru' aut
m'm e vnuq p' modu sa
pere quia ut sapientes
ee valcamq p' au'it
ut suq Qui ex eo vitam
dedit ip' p'culdubio et
prudencia q'culit Sal
dach aut qui btm iob fla
gellatu p'culpa credidit
occultu dei iudicium qd re
nerad huid' debuit sup
bi misus e temeritate
penetrare Qpi ex eo se
p' prudencia p'culit cui
iudicium nostellifedo
iudicauit Qpi se p' pru
decia p'culit a quo vnu
di sp'raculu acepit ac
si plus ip' eet sapiens
a quo habebat ui eet
quia b'us iob se eue
typu tenet pauca ismp
cap 12

borū cōceptoē p̄tulit
 quos tenere hereticoē
 sp̄cie nō uñorauit sūt
 sup̄g dixit disputae tu
 deo cupio p̄g uos ondes
 fabricatoēs eē medacit
 cultores p̄sdrū dogma
 tu repele se ad doctnē
 exigit et ḡbra elatorū t
 p̄ia st̄cia sue latitudi
 nē p̄smas expandit dices
 Ḡo ḡyrateb̄ f̄emut sub
 aquis D̄ichm̄ quippe edat
 ut p̄ceptatoz p̄g tumoēz
 sapie t̄cere t̄studet et
 p̄ doctnā postmodū ad ple
 ham̄sterys uerba trāsi
 ret Ḡyrateb̄ em̄ uel a
 postatas angelos ut sup̄
 bos quosq; h̄oies mil obstat
 intelligi h̄int em̄ p̄pphaz
 dixit Mortui nō uiuet
 ḡyrateb̄ nō r̄surgent
 Quos naq; mortuos misi
 pitores notat Et quos
 ḡyrateb̄ misi eos qui de
 p̄to etiā sup̄biut appel
 lat Q̄li aut nō uiuit qui
 p̄uicado via iusticie p̄
 dixerūt isti etiā p̄g mor
 te r̄suege nequeunt q̄
 p̄g culpa sua t̄ flati p̄sup̄
 bia ad p̄m̄x t̄ media no
 taurut h̄int r̄nesu sp̄
 tu e Vne qui exrauerit
 a via doctnē m̄ctu ḡyra
 tu ḡmorabit quia quisq; b
 tūc rectitudinē desecrit
 quoru se nūo nisi sup̄borū

sp̄m̄ tuigt Bene autē
 ḡtra elatos dicit Ecce
 gyrateb̄ f̄emut subaq; s
 Ac si apte dicet Cur de
 st̄cia h̄o sup̄biat tū uñ
 noratiē abyss⁹ et ipso⁹
 sup̄bissmos sp̄us angelo⁹
 tū p̄mat Si at gyra
 tu noīe potetes h̄uius
 seculi designat t̄ quis
 possit p̄p̄li figuraū idē
 attestate qui ait Aque
 em̄ sūt p̄p̄li Bene autē
 ḡbra sup̄biētē dicit ec
 ce gyrateb̄ f̄emut sub
 aquis quia electi oēs
 dū in hac vita aſſequi bo
 norū cōſtitutiōe cupiunt
 sub p̄derib⁹ p̄p̄lorū ge
 mut nā quato quisquis
 hic alio exigit tāto cu
 tis grauiorib⁹ onerat
 eisq; ip̄is p̄p̄li mete t
 cogitatōe sub p̄p̄nt qui
 bus p̄ sup̄p̄nt dicit m
 tate Et bñ h̄is ubi ac
 breuit̄ indicat̄ quia oī
 sup̄bia eo ip̄o t̄mo iaq;
 quo t̄ alto se exigit ut
 inde magis cūctis sup̄p̄
 ta fit inde cūctis appē
 tit sup̄ eē homo quippe
 t̄ sublimib⁹ eleuat̄ tātos
 sup̄ se sustinet quatos
 sup̄p̄tos ēgit h̄i autē
 qui talib⁹ p̄tiant̄ ip̄i
 et laboris corū p̄tici
 pacōe dep̄nit̄ Nam

ut eis labore ecclolle
rat ponderis dū pū
gloria affectat honos
Vn cu dicet Ecce ḡya
teb̄ gemūt sub aquib̄
plim̄ adiuit̄ et qui
habitat cu eis At si di
cat parit̄ gemūt qui
eori gloie et delecta
com̄ sociat Qpa at occu
pacō seculariū dignita
tu tato facilitorib̄ vici
p̄mit̄ quato maioribus
curis trauat Huānus
nāq̄ aīḡ viderē et de
uic̄ p̄tm̄ utinā va
leat ut quieto Rūia go
vidit desidias rex uel
si tudines absq; p̄tib̄
m̄stari no possit et
quia in diue re expa
me no abstodit quidq̄
illiciū p̄petrat apte setu
ta adiuxit Nudq; ē inse
ra cora illo et nullū
op̄mtū p̄dīom̄ Rūid
paulq; quoq; aplūs ait
Oia em nuda et apta
sūt oculis eiḡ Inferi
ueō et p̄dīom̄ noīe
dyaboli oēb̄q; dāpnacōf
eūb̄ designauit sōtōb̄
Rūis uo iste sit coram
quo inferi nudq; ē seq̄
diceb̄ Rūi excedit aī
lone sup uacuū Aqui
lomib̄ noīe in sacro elo
quio appellari dyabolq;

solet quia ut torporib̄ fa
tore tentū cordū ḡstī
get dīgit Sedebo īnote
testam̄ti tlateb̄ aquilo
nis Qui sup uacuū ep
tendit qz illa cōda possi
det que dū amōis ḡea
no ēplet̄ Et t̄ om̄po
teti deo suspect̄ etiam
vasa dyaboli uictis iduti
bus uacua sue ḡre mu
ne īplere ī eisq; dū
timoris solidata tuc po
ne quob̄ nulla ḡspīat̄ et
titudis acte roborari
Vn apte subiugit Et ap
pedit frā sup michilī ēd
em tre noīe mīsi sta et
clesia designat q dū uba
p̄dicatiōis suscipit fuit
tu boni op̄io reddit De
qua p̄ moysen dīat Au
diat frā uerba ex ore
meo Expete sic pluia
eloquiū meū Et quid p̄
michilū n̄ fōtiles p̄p̄t̄
designat Se quib̄ p̄
p̄phaz dē Hes geteb̄ ue
lud t̄ michilū et tane ī
putate sūt qne ex fo
michilo terra suspedit
q p̄q uacuū ab aquilone
tenebat quia cordū illa
getilū ēpleta sūt caita
te dei que p̄sa p̄q fue
rat torpore dyaboli p̄
uero et p̄ hot uacuū in
dee fidelitas et p̄t̄

sic dixit st̄e ecclie fructificato designaci vir ergo sancto casu iudee peccatis apicat et getitatis venia ad merita redentis cernat ac dicat. Qui excedit aquilonem se uacui et appedit t̄ra se mithili. Na q̄ iudeo d̄ cor d̄ a fide vacua dyabolo s̄it subdita excedit aquilonem se uacui quia uero nullis existetib⁹ mentis sic dictu est p̄ mithilo sal uos facies eos sup̄ q̄ teb̄ dñs fidauit eccliam que p̄phaz̄ i mithili st̄ uocate apte seruit adiuvit. Appendit t̄ra super mithili. Hoc uero quo or dñe factū sit mystica sub deb̄ racōe ḡterit. Aut em̄. Qui ligat aquas in nubib⁹ ut ho erupat pat̄ deorsum. Rūi d̄ hoc loco aqua insi str̄as dicit̄ quid nubes nisi p̄dicatores appellat. Na quia sacro eloquo aliqui aq̄. qua sc̄cia dicit̄. Aquilem attestate qui ait. Dicit̄. Aqua p̄fida ubi exercebitur et tores redudat. sonb̄ sapie. Aqua signifi sc̄cia dauid p̄pheta testat̄. dices. Cenobio sa aqua i nubib⁹ aeris i occulta sc̄cia p̄pheta quia ante aduentū dñi diu occulte sacramentis

grauidi mysteria i mea gestaret i tueri oculi eorum intelligentia caligabat. Nubium uero noīe quid hoc loco aliud quā p̄dicatores st̄ i appli designat qui p̄ mudi p̄tes cūquaque trasmissi et uerbis nouerant pluē māculis coruscare. Quod esaias p̄pheta longe an i tues dixit. Qui sunt isti qui ut nubes volant. Rūia igit̄ uir iste p̄pheticō pleno spū i hac locutioe sua ad laude dei misericordie testit ecclie desiderat exordine studet eis ordine ab apploz p̄dicatoe narrare qui curauert suop̄ ruidib⁹ p̄tis plana et capabilia non summa atq̄ ardua p̄dicare. Na si scienciam statim que hic aq̄ noīe designat ut hanc riebat corde ita ore fudent i mesitate eius auditoreb⁹ suos opp̄ment potiḡ quā ruitaret. Unde et ruitat int̄seca sc̄cia ut nō patit deorsum excep̄t auditoreb⁹ suos distillatioe uboru nutriendis nubes illa loquebatur dices. Nō potu vob̄ los̄ quasi sp̄calib⁹ s̄ quasi carnalib⁹ taqua p̄nū i xpo lac vobis potu

Tunc modo p̄dicatois
i3.

dedi nō estēt. Rūis em
ferre potuissi si rapti
ad tūm celū rapti i pā
disū es archana uerba
audies que dīa hoībus
nō luceret tā i mesob su
pne stetie. Cuiq apuret
Aut cuiq nō utute audi
toris opinet si ea que
in tñsc̄tq haurie poterat
i quātū tñq̄b lñgua suf
ficit extñsc̄tq mudans
aque huic i mesitas e
manasset ut uero audi
tores rudes nō mudan
tione stetie si modata p
dicacōm distillacōe soue
ant luctat deus aquas i
nubibus ut nō exupbit
parit deorsu quia docto
rū pdicacōne tēpat ut
audiotorū tremitas dicto
rū core nutrita quales
tat. Quod bñ reuage
lio misticā desp̄c̄t̄ noz
rat dū dicit. Nō stedit aeg
i nauicula petri et co
travit ut a terra de duce
bet pusilli et ita sedes
pdicabat turbis p naue
petri quid aliud quā cō
missa petro ecclā desig
nat. De qua ut dñs tñ
bis gñfluerib⁹ pdicet ea
a tra paululu educi uibet
qua net i altū duti et tñ
a tra p̄cipit. Emouē p
fecto significat pdicatores
suos ruidib⁹ debere plus
net alta m̄mis de celestib⁹

ner tñ tñra pdicāe. Aqua
itaq ligat tñultib⁹ quia
pdicatoreū stetia tñremo
rū metib⁹ loquēt̄ quātū
sentie ualeat docere phib⁹.
Nā plerūq; si auditoreū
cor ubi i mesitate corrū
pit lñgua docētū idisce
tōnis pena multat vnde
stptū ē. Si quis apuerit
cisterñ et fodit et nō op
uerit ea recidit q; bos il
asimq mea dñs cisterne id
det p̄tū uimētōrū. Quid
em ē apice cisterñ. I msi
tellestū valido stptue fac
archana peneteare. Quid
aut p boue. et asinū id
mudū tmudūq; aut msi
fidelis quisq; il m̄fidelis
accipit. Qui ergo cisterñ
fodit et coopiāt n̄ illuc
bos il asiq ruat. I qui qd
eo eloquio iā alta tñlligi
sublimes sensa corā nō ca
pietib⁹ p̄sileū tegat. ne
p standali metis aut fide
leni p̄uili aut tñfidelem
qui ccedē potuisset iteri
mat. Ex morte em uim
torū debet p̄tū quia illud
st̄ ad mississe qvimat. Dñ
ad agendū p̄maz reuēt
net. Op̄ieda ē itaq; cist
na quia corā p̄uili mē
tibus tegeda ē alta stā
ne vnde cor̄ docētū ad
summa attollit. inde tñ

anniversarii obam 5-

mit
audi

intab auditorū ad ima
 dilabat. Dicat igit̄ recte
 Qui ligat aquas in
 nubib⁹ ut no exupant
 pariter deorsū parit
 nāqz aque etuparent
 si corā mīrū audito
 rib⁹ quāta e stetia ex
 ore loquett̄ emanaret
 si sit oēs se plēntudo p
 dicatois effudet et ml
 sibi tū pficietib⁹ e fua
 ret. Digni quippe e ut
 qui p̄dūt audiet̄ mo
 dū q̄sidet quatenq; ip̄a p
 ditato tū auditorū sui
 tacentib⁹ cestat. Sic q̄p
 pe atē vngquiss⁹ p̄duato
 debet sic tū illo diuitis
 agit ut nequaqua cūta
 que sentit i frenib⁹ i smu
 et quia et quousq; ipse
 tarne mortalitate i firi
 mg e ea q̄ supna sūt tūc
 ta no sentit predicatione
 ergo crudib⁹ no debet
 quatu agnoscit quia et
 ip̄e de supnis misteriis
 agnoscit, no valēt qua
 ta sūt hinc e em q̄ pui
 lq aplūs poqua misteriis
 celestib⁹ int̄fuit dicit vi
 deniq; nc p̄speculū i emig
 mate it aut facie ad facie
 vñ t̄ hic ḡtmuo sequitur.
 Qui tenet volū solū sūi
 et expandit sup illud ne
 bulū sua. In volū solet
 agnico de mostriari. Solū
 ergo eiq volū tenetur.

quia nob̄ i hac vita reg
 in eius gloria no quata
 int̄serḡ habet agnoscit.
 Sup quo recte expandi
 nebula dicit quia sicut
 est illa celestis regni glo
 rīa no uidet. Ita corp⁹
 qđ corrupt̄ aggrauat
 aut̄ et dep̄nit tēra i
 habitacō sensū multa co
 gitate aduidedū ergo
 tū nebula assifim̄ quia
 ip̄a mē utmodic̄ obsta
 ritate i aligam̄. Vñ t̄ce
 p̄ p̄sta dicit. Caligo sub
 pedib⁹ eius et ascendit
 sup cherubim et volauit.
 volauit sup penas vēto
 rū et posuit tenebras
 latibulu sūi. Caligo est
 nāqz ei subpedib⁹ quia
 no ea claritate ab iferi
 orib⁹ cermit̄ quia i supri
 but̄ dnat̄. Ascendit em̄
 sup cherubim et volauit.
 Cherubim quippe plē
 tudo stetue de p̄uide
 sup plēntudine stetue
 ascendisse p̄hibet̄ et vo
 lasse quia maiestas eig
 celitudine sta nulla co
 phedit volauit igit̄ qui
 longe i altū ab intellectu
 tu mo se rapuit vola
 uit sup penas vētorū
 quid stetia trastedit aū
 eū. Qui posuit tenebras
 latibulu sūi quia dū ca

T̄nde nebula expansa sup solū
 12.

lutine m̄e infinitatis ob
sturatum pugno arcta nostra
nobis abstulit ne a nob̄
mō m̄ta et t̄tima clauſa
te videat. Vn̄ ei et in
tatiis ratiōrum ab ſpoſa
dicit. Fuge dilecte mi fuge
fugit. nob̄ dicit quocies
menti m̄e id qd et m̄ſti
voluq̄ nō occurrit fugit
nob̄ dicit qm̄ id qd voluq̄
memori nō tenet. Etā
ergo ecclia p̄quid mor
te ac v̄ne d̄m aſteſioz
q̄ deſtpſit clamat ei p
phetio plena ſpū fuge
dilecte mi fuge. Ac ſi di
cet. Tu qui excedere p̄
iſibilis factus es ex diu
tate tua intelligitur mi
ſenſu excede in te ipo no
bit cop̄hēſibilis p̄mane
Tenet ergo voltu ſoli
ſui qui maiestatſue potē
tia mortalib⁹ abſtundit. Et
ſi eius voltu agilitas uti
tēt accepit ipiſ quiſque ve
lud ſedi regie pſidet ſui
nob̄ ſoli voltu tenet qz
qua diu nihil mortalitā
ne ſubſtinet que quata
que ſint illa atq̄eloru m̄
iſteria nō videat. Et
expadit ſup illud nebu
la ſua quia p̄tuldubio
cor m̄m ad querenduſb
leuat et in occultu mo
deatōe agit ut ipa equu

ſicomb ſue imēſitate e
pmat. Non ſp̄tu e dedit
abyſſus voce ſua abalti
tudine fantasie ſue. Eo
clamāe em̄ mens ludia
cadimātōe p̄peſtitur du
altitudine qſidatōis in
Equisicomb ſuis eo ipo
quo clariſ latiſ opten
dit angustat. Vel certe
quia ſolū dei nob̄ ipiſ ſu
m̄q̄ voltu ſoli ſui nō m
meito tenere dicit du
ma ſtā p̄gredi ad alio
ra p̄libet. Sup quod
ſolū ſui nebula ſua af
perge deus dicit quia
quia in nubib⁹ manet or
cula ſup nob̄ iudicia ex
erit ut et fiat ipmpt
qd vide poſſu et in ori
go facti lateat tabdit
ut tu fiat nestre dele
anq̄. Vn̄ t apte ſubdit.
Et in nū cūdedit aqua
uſaq̄ du ſiniant luſt et te
nebre. Quia pleiuq; mſi
cro eloquio ut ſupra diſq;
aquaui noīe p̄li deſig
nat aquas dñs ḡtmo
cūditat quia huām qm̄
ſtēria moderat in quo
uſaq̄ uiciſſitudines altnā
cū ſeporū trāſeat pſe
te ad cognitōe claritatis
tūme nō p̄tingat. Em̄ v
lud noīe iuſtos accepit
tenetrau uero appella

fidei pectoris vñ et pau
 lg dicit erat aliqui ten
 bre nuc aut lux idno
 hoc ipm qd dix mng sen
 tre ml obstat quia pfect
 ta etimata scietia nulli
 tribuit quo usq; cursus
 iustoru i iustoruq; fina
 Et qd miru no e cetera
 les plob nestore supra
 stus vir eiusde diuine
 potecie ad maiatione se exi
 git et qd ipm qd angelocu
 pectoru qd hom scietia
 traseat et uet dices Colu
 ne reli gressuiscut et pu
 uent ad nutu eius Ruid
 aliud colupnas reli quam
 ut stob angelos at sumos
 ecce pdicatores appellat
 sup quos celestibz res
 tens omnia spualis fa
 brice structura surrept
 sit alias sancta scriptua tes
 tat dicens Rui uiterit
 facit illu colupna i templo
 dei mei na quisquos i dei
 ope recta tecum fream
 colupna i structua fabri
 ce spualis exiefit ut ihoc
 templo qd e ecta porto t
 utilitati sit et decori Eos
 uero iob colupnas reli
 quos apls colupnas vo
 rat ecta dices Petrus
 et iacobus et iohes qui ui
 debat colupne ee de pto
 dedeit m possig est co
 lupnas reli et ipsas ecti
 ab no d i quement atque
 quemlibe una catholica

faciunt toto terrarum orbe
 diffusa vñ et septem et
 desys strabit iohes apls
 ut una catholica septis
 mb qd plena spu de
 signet Et de dno nouis
 dixisse Saloqz Capiecia
 edificauit sibi domu ex
 tit colupnas septem Rui
 ut se de septem occub dix
 isse i note stet setut et
 sacramenta ipsa diligenter
 exiuit dices Immola
 ult victimas miscuit vnu
 et posuit mensa misit
 acillas suas ut uocaret
 ad arce t membra ciuitatis
 si quis e puelo ueniat ad
 me Qm molauit em dnb vic
 timas serpm offeredo pno
 bis Misit vnu pcepto
 cu suorum porculu exponam
 de hystorita t intellige
 ria spuali qd epans Vnde
 alias dictu e Caligo t ma
 dm vnu meri plenq mpo
 to Et posuit mesa i scriptu
 ra facta que fessos ad se
 atq; a seculi oneribus ve
 tes pane ubi nos exigit
 et qd ea aduersus sua effec
 tioe nos roborat vnu alias
 ab ecta dicit Posuisti in
 aspectu meo mensa aduers
 eos qui tribulat me Misit
 acillas suas aplocu vide
 lig auab i templo suo iurio t
 freamas ut uocaret adar
 te et membra ciuitatis qd

& in e fonte. 2 sapi' dei
Cap¹⁶

dū mēna vīta dēnūciat
ad alta nos memia supne
rūtētib leuat. Quē pfer
to memia nīsi hūles non
astēdūt. Vnde illū et ab
eade sapia subdit. Si q̄b
ē pūlq uemāt ad me. Et
si apte dicit. Quisquid
se ap̄ut se magnū estmat
aditū sibi mei astēs. An
gustat quia tato ad me
aliqu p̄linigt quāto vñq
augq monib ap̄ut se veriq
hūliat. Et quatalibz q̄s q̄
utile pficiat qualibet stra
ep̄cestat penetrāc no
sufficit quo nos q̄duor
modāme iudiciorū regit
dicat ergo Colūpne celi
gtemistūt et pauet ad
nutū eius quia i p̄lēris
nec ip̄i p̄linje ad uoluta
tib eius tēstitudiz pua
lent qui eiusde voluntas
p̄ma dñūtates vident
Et sic supiq dixi d̄stib
quoq angelis nīl obstat
ntelligi quia ip̄e quoq
ututes celestū que hac
sime cessacōe sp̄ciuit in
ip̄a sua ḡteplacōe ḡtē
m̄scut. Et is de tremor
ne penalis sit no timoris
est s̄ ad miacōf. Quia uo
quatq paucor sit ad miacōf
eius m̄tulit in ordine
m̄e salut narrat. Et
i somnidie illig ip̄ete ma
ria ḡtata sūt et pru
deria eius p̄tusit sup

būl. Ruid aliud maris noīe
qua p̄is seculū designat
En quo corda hom̄ terrea
querētū diūsib cogita
tonū fluctibz i temestūt
quia elatōe supbie ḡata
qua dū diuia meteone
se i p̄petut quasi adūsatis
sibi vñ collidit. Et iam
i fortitudie illig maria
ḡtata sūt quia itāna
to dñō discordia seu
laciū corda ḡcorditer
credit. Nam p̄terq i mal
ambulat quid mīmē p̄
p̄dicatibz illa quēda tu
mida hūli auditi corda
substrata sūt p̄ete etiā
i evangēlio hūgmoīma
sue tuūmē signauerat tu
p̄cillosa mōreis aqua dñ
pedibz p̄fso tumoe calca
ta ē. Et quo nā mō d
actu sit. ap̄it tu dicitur
Et prudētia eig p̄tusit
Supbiū. Quis hic supbus
alius appellat nisi ille
qui dixit. Astēda sup al
titudem nubū filis ero
altissimo et d̄quo. uoce
dñ de. qui facta ē ut
nullū timeret et ip̄e
est rex sup oēs filios
supbie de quo etiā sime
vn dauid p̄pha ḡt̄at
dices. Tu hūliasti sic
volnagatū supbiū. Et quā
iūs simplici natura dūi

tatis non sit aliud esse et
 aliud sapere nec aliud sapere
 et aliud forte esse quippe
 quia ipsa fortitudo quia
 sapientia et ipsa sapientia que di-
 uitias centia est suavitatis
 tame intueri puto quod
 vnde iste prophetico spiritu prole
 superbum dyaboli prudetia
 dei potius maluit dicere
 quia fortitudine esse potius
 haec non em aut fortitudo
 sed prudetia eius potius
 superbum haec quamvis sicut
 dictum est per naturam sim-
 pliorem dei fortitudo sapi-
 encia sit dominus tuus dyabolus
 qui ad faciem spectat non
 utile sed racioe superavit
 ipse namque dyabolus tilla nos
 precepit per misericordiam suam
 placans subtropiuntate
 sua quasi iuste temuit homines
 qui libero arbitrio
 quidam ei iusta suadeti co-
 sensit. Adiuuta namque quidam
 libertate pro voluntatis
 sponte sua facta est debitor
 mortis. Delenda ergo est
 talis culpa sed nisi sacrificium
 dederit non poterat. Rueret
 dum erat sacrificium sed quale
 sacrificium poterat per absolvire
 iuueni dabo hominibus iniurias. Non
 et cum fuit iustus ut praecon-
 nali hoie brutorum animalium
 victimae cedent. Non aut
 aplius recesserent est ergo ex
 esse operaria celestium huic

mudari ipsa aut celestia
 melioribus hostiis quam
 istas. Ergo si bruta anima
 lia per rationale animalia
 aperte dignae victimae
 non fuerint equitudo est
 homo qui phoenib[us] offerri
 debuisset ut per rationali
 pettite rationalibus hostiis
 mactaret. Sed quid quod ho-
 sine puto iuueni non po-
 territ et oblati per nobis
 hostia quando nos a puto
 mudare potuisset si ipsa per
 tati gratia non taceret.
 Quidnam quippe tquinatos
 mudare non posset. Ergo ut
 rationalis esset hostia ho-
 fuerat offerenda ut vero
 a patribus mudaret hominem
 hoc sine puto. Si quis esset
 hoc sine pto si ex pto co-
 mixtione destringeret quod
 invenit ppter nos tute
 cu[m] legimus filii dei ibi per
 nobis facta est hoc supra
 est ab illo natura procul
 pa[re] fecit per nos sacrificium
 id est suu exhibuit per pto
 rib[us] victimam sine pto q[ui]
 et humilitate mori et uis-
 ticia mudare potuisset.
 Huc ergo cu[m] per baptismum
 vidit aliquis hostis mo-
 teptacib[us] i peccat et per
 duos actus admisit ora
 eius molitus irrupe vitio
 est atque ipsa t expugna

bili metib⁹ eius integra
te p̄strato. Et quia ad
interiora nō valuit adeiq
se exteriora querit ut
quia metib⁹ utile vñct⁹
est tu quē deripe tepta
tione no n̄ valuit carnis
salti videt mōte supiacē
atq; ut dñ nob̄ dictū ē
p̄miss⁹ ē illud q̄ ex
hobis mortalib⁹ media
tor accepit. Et ubi po
buit aliquid face ibi ex
oī pte delict⁹ et vñ
accepit exteriora p̄tate
dñe carnis occidēde
inde interior p̄tas eius
qua nobis tenebat occisa
est. Ep̄e namq; interior
mīt⁹ ē dñ quasi mīt⁹ ex
terior et qui nob̄ uice
debitoī mortis tenuit
uice i nob̄ ius mortis
amisit. quia p̄ satellites
suos eius carne p̄mē
dam appetit in qua mī
expulpe debito iuerit.
Omn̄ exijo m̄ p̄ nob̄ mō
tem soluit i debita ut
nobis mōr̄ debita non
noteret. Bene itaq; dic
tu ē prudētia eius per
cussit supbū quia antiqui
hostis p̄excessu p̄supri
omib⁹ sue eū etia p̄didit
que ique p̄suasionib⁹
lege possedit et dñ au
dact⁹ eū illo mī sibi

q̄ petebat appetit uice
illū quē quasi iuste tene
bat amiss⁹ prudētia
itaq; nō utile p̄tress⁹ ē
quia dñ ad teptationē dñi
soluit ab hoīe possideo
reliquat ut inde eū qui
sub ipso erat p̄deret vñ
tū illo qui sup ipm q̄to
di p̄supiss⁹. Oratio aut
tāne dñi que p̄dicatoī
eius ututū gla sit secul
ta nārat tū subdit opus cap
eius ornauit celos. Quod cap
celos misi eos de quibus
mīt⁹ ē Celi enarrant
glām dei. Quod tū orna
uit spūs eū r̄pleuit qd
lūca r̄ferente didicim⁹
qui ait. 2 fact⁹ Et p̄ete
de celo song tamq; ad
ueigib⁹ spūs uehemēti
et r̄pleuit totā domū
ubi erat sedet⁹. Et ap̄
ruerūt illis dissetite
līngue tamq; uīmis
seditz sup singulos eo
rū. Et r̄pleti sūt oēs
spūs et r̄pleti sūt oēs
qui r̄pererūt loqui varijs
līnguis p̄t spūs sānta
dabat eloqui illis. Ecco
exijo ait p̄per ut otia
mēta ututis quos i me
sa an possederat sed i
tab timoris. Scimus em
ille apparet p̄m̄ i celo
eū p̄m̄ an acceptam

huic spūs grēz quotiens
 dū mori emūit iuta ne
 fuit qui nō pēmis nō af
 flictionib⁹ nō tr̄cibili pta
 re cuquā s̄ vniū mēmā
 p̄i sola int̄cōfaccō p̄stra
 h̄is Et quidē mācīpū na
 sc̄s tremor tr̄cibile de
 mostraet acilla ē t̄qure
 te temptat p̄t̄s q̄ ut et
 talib⁹ s̄xq̄ i fr̄ m̄t̄as es
 era officiū sui delectoē vi
 lesteret nō ab acilla tātu
 mo si ab l̄ ostiaria ē ancil
 la r̄quisit⁹ Ecce quā vilius
 est ad tepl̄tandū p̄sonā
 recessit ut apte p̄detur
 quāta cū timorib⁹ i tremi
 tab possidet qui nec an
 voce ostiarie acille sub
 sistet Et iā hic paulo an
 tm̄d⁹ qualib⁹ p̄i aduetū
 spūs extitit roideam⁹
 Ecce lūca testāte didic⁹
 ḡtra sacerdotēs ac p̄ncipēs
 quāta auctoritatē dīm p̄
 dicauit Ita cū facto ma
 culō questio fūisset exor
 ta et sacerdotū p̄ncipēs
 semores ac strabē capto
 cū p̄secutorib⁹ cureret
 eos cū medio statueret
 i qua utute miraculū se
 terint curauerūt Rūb⁹
 sp̄leta spū sto petra dixit
 p̄ncipēs p̄li p̄li et se
 moēs si nob̄ hodie diui
 dicam i bñfatto homis
 i trem i quo iste saluus
 fact⁹ ē notū sit om̄bi

uob⁹ t̄ oī plebi Q̄st̄l quō
 i noīe ihu x̄p̄i nazare
 ni que vos tr̄ucifipist⁹
 que de⁹ suscitauit a mō
 tuis in hoc iste astat̄ co
 rā uob⁹ salu⁹ Cūq̄ erga
 het p̄sequētū furor ex
 cresteret eosq̄ sacerdotēs
 ac p̄ncipēs dīm p̄dica
 re p̄hiberet ḡtra nā
 p̄ncipū qua auctoritatē
 petr⁹ extreueit in
 dicat cū illū subdit⁹ pe
 tr⁹ v̄o t̄ appli dixerūt
 Obedire oportet deo
 magis quā hoīb⁹ Et cū
 auctoritatē p̄diciātū re
 sistētū prepta nō pre
 ment ad flagella p̄ue
 nit Ita subdit⁹ Tū p̄n
 cipēs sacerdotū cesis de
 nūciaveret ne loquēnt
 i noīe ihu et dimiserūt
 eos Et quia ap̄torū ūtu
 tem p̄me nec flagella
 ualuerūt patet ondit⁹
 cū p̄ting subinfest⁹ illi q̄
 da ibant gaudetēs a co
 spectu ḡtū quō digni ha
 biti sūt p̄ noīe ihu ḡtū
 melia pati h̄op etiā p̄
 flagellorū gaudia quid
 agetet indicat⁹ Oi aut
 die i tepl̄o t̄ cā domos
 nō cessabat dōtētēs et exi
 gelizatēs ihm̄ x̄pm̄ Ecce
 ille paulo an tm̄d⁹ iā tm̄-

81 admodum tū

qui loquitur coruscit mi
racul fidelitate sacerdotum
ac principum libera voce i
cepit ad predictum hymnū
exceptu auctoritatē cete
ris prestat ne innotescat
loqui debeat uerberibus
phibet nec tū q̄ pestinat
q̄tēp̄nit flagella cedentium
qui paulo an̄ exire cui
ula tū uocat & qui aille
ores equis ut exponuit
vires principū cessant p̄mit
Sā em̄ tā sp̄us uitute so
lidat huius m̄di altitudi
nes libertatis calce depine
bat ut in uno eccl̄e cernet
quidq̄ ḡtea catoris grāt̄
altū timebat Hec sūt or
nameta celorum Hec sūt
dona sp̄us que diuīs ma
nifestari uitib⁹ solent
Quas occulte dispesatōs
mūne diuīsas paulo e
nuat dices Alij quidem
p̄sp̄m dat h̄mo sapientie
Alij aut h̄mo stercie s̄dū
eude sp̄m alteri fides
eode sp̄u ali grāt̄ sa
mitatu in uno sp̄u ali op
atio uitatu ali p̄phia
ali distretto sp̄u ali
gena lingua et ali m̄
ptato h̄monū Quemop
genati diffinītē q̄dū
dēs ait Hec aut omnia
opat vīg atq̄ id sp̄us

quidens singul p̄ut volit
De hys etiā celis i p̄bō
dictū ē Verbo dñi celi
fremati sūt De hys quo
q̄ ornamēt sp̄us subdit
Et sp̄us oris eius oīs uito
corū Bene itaq̄ dicit
Sp̄us eius ornamēt te
los qua p̄dicatoēs sancti
misi p̄ missa palitici
dona p̄cipent nullo for
titud m̄b decore clavis
sent Q̄z quia sūt apl̄is
appl̄is uitatu ḡta detra
tib uite p̄dicatio ḡta in
fidelit̄ corde qualit̄ et
antiqua hostis obcessas
meteb p̄dicatori vīb⁹
expulsa eliquid sp̄ost or
namita celorum apte sub
iugit Et obstetricate ma
nu eius educta ē colu
bex tortuosus Crux em̄ cap
tolubri appellat noīem̄ i
antiqua hostis et lubri
ca et tortuosus qui deti
p̄iedoh̄ies tolubri oē
lotutus ē De quo p̄ sp̄m
dicit Leviathan sp̄etē
tuetē tortuosus Rui
ideo loqui sp̄etē ore
p̄missa ē ut exoco vase
eius homo agnoscet qua
lis ēt qui inq̄ habitat
Ex p̄eb quippe nō solu
tortuosus h̄ etiā lubritus
quia ergo tuerit̄ ret
titudine nō stetit tortuo

¶ de diabulo. 18.

suā aīā mītrauit Rūia
 suggestionē eius si pīne
 nō resistit repeate totū
 ad interiorū cordis dū nō
 sentit illabit uerba ab
 hōie pātāl lubricū fecit
 Cauīc uero huīc colub
 corda fuerū tiquorū
 que quia ad pīnitātē pīpī
 traxit quasi teorū habi
 tacōe requieuit Et ob
 stetate māi dīm tortu
 osus coluber dīppīs tāi
 mī expulsus est quia dū
 nob dūia gīra medetur
 is qui nob tenuerat an
 tiquā a nob hostib exīit
 sic cānata uēitas dicit
 sicut pīceps huīc mūdi
 eratū foras bī iām nūt
 sot hōies nō tenedo pos
 sidet sī temptando pīsequi
 ita quia nō meis ītrīseq
 regnat gīra eos pīgnat
 exēmīseq Et quia mī
 dīcīnū pīdīt bella mol
 litex litur foras Ille em
 cū detānālīb homi cordi
 bus expulit qui pīt hōi
 neb ad mītanacō uenit
 dīqz corda mīfēlū te
 nūt quasi manū adla
 tibula spētib misit vī
 recte pīphāz dicit de
 lectabūtū mīfās abubē
 sup fōamē aspidis et
 īcaūna ēgūli qui ablac
 tāz fūt manū suā mit
 bet nō notebut et non

occident ī vīniūd mōte
 sō meo Rūe nāq
 ī fante abubē ut tū q
 ablactatāz fūt mī dīm
 appellat Quid foramē
 aspidis ut caūnīs ēgu
 li mīsi corda signauit in
 iquorū quia atiqūg hos
 tib dū totū se mōreū to
 sensu gūlit quasi ī fōa
 me pīo coluber tortuos
 aug astute colligēdo gīo
 merauit Rūe et aspi
 dis nōrē appellat occulte
 semete et ēgūli apte
 feriēte manū exō fūa
 dīs infōamē ēgūli atq
 aspidis misit quādo ī q
 rū corda dūud pītate
 tenuit Et gīphēsū exp
 mīde aspidem ut ēgūli
 ī captūm dyabolū fēit
 ut ī mōte sō eius quod
 ē etiā eletib fidelib nō
 notebut hīm nāq ī cant
 tib cantitorū sponso ue
 mete ditit Coronabēs
 decapite aman dītice
 samīt hermon dītibili
 by leonū Quid em leo
 nū nōrē rectiū quā de
 monia signat q̄ rea gī
 eos ateo tīssime crudē
 litatis ī seūit Et quia
 pītoreb ad fidēi uocati
 fūt quorū quoda corda
 leonū cubilia fuerūt
 dū vitisse morte dīs
 eorū gīfessione credit

quasi d' leonū cubilib⁹ co
ronat. **P**ermunēātō q̄pp⁹
victorie corona ē toties
ergo ei fideles corona
offerunt quocies huc vi
tisse morte exortne q̄fi
tent. Leo ergo desub cu
bility pellit quia obstinate
obstetricante māū dñm tor
tuos colubex tēaūm⁹ q̄b
teruerat habitacē phibe
Nta uict⁹ a fidelib⁹ cordi
bus exort qui sup̄ her an
tea exfcepto pſidie re
gnauit. Ecce i pauc⁹ vrc
uib⁹ seteūs stib⁹ vir
aduet⁹ dñm⁹ ordinem
rectulit pondē exp̄ſſit
quid eius ingānacē fīc
potuit admando narrā
uit. **S**z quia mira fecit
thūilitate uenies q̄ſidē
ri nō pt cū quāto terro
ueturā ē i malestate sue
fortitudinib⁹ apparet. Or
do p̄ni aduet⁹ illi⁹ pen
ſori & cōſpici t̄tatu potu
it i quātu ad̄dōmedot⁹
carnaleb⁹ venieb⁹ diuita
tis sue magnitudine ex
nalib⁹ orulib⁹ t̄pauit. **C**s
uxeo ei⁹ celſitudinib⁹ tex
tore ferat cū ſe dei ad
uet⁹ potētā p̄uſne in
diū exerceb⁹ t̄ptatis
malestate conduecit. **V**n
vir ſanct⁹ aduet⁹ illi⁹
narrat ſmū ſi lassat
ad ſdm⁹ dicens. Ecce her

expte dicta ſit uiat⁹ eīg
et cū vix parua ſtillam
ſimonū eius audierim⁹
quis poterit tom̄trū ma
gmitudinib⁹ illi⁹ t̄tueri. **C**s
hot loco uiacui noīc miſi
actoē dñm appellat vn
p̄ p̄laz dñb dicit. No em
ſit vīc mēc ſit vīc vrc
aduet⁹ ergo om̄i nac
rat vīas dei expte r̄tu
lerat quia alia eīg accō
ſuit qua nos q̄didiſ alia
qua redemit. **E**c ita q̄
que de dñm actōne hara
uit extremi uidicū q̄p̄
tōne leuitans aut ex
te her expte dicta ſit
uiat⁹ eius quod et p̄ua
ſilla ſimonū eius appellat
qui q̄q̄ altū q̄p̄ tru
bile thac poiti de eius
q̄ſidacē q̄gnostiq̄ et in
meſuare ſcretorū celeſ
tui velud temus ad nos
ſup̄ mi liquorib⁹ emanat.

Cet quib⁹ potuit tom̄trū
magmitudinib⁹ illi⁹ intueri
29. **A**c si apte dicat. Si hū
litatis eius admandat
vix ſexim⁹ ſonorū atq̄
tr̄cibile maleſtas eius
aduet⁹ qua uitute tolle
ram⁹. Huc tom̄trū w
uet⁹ illius etia⁹ dauid
p̄bla in ſonat diceb⁹ dei
manifest⁹ ueret deus
m̄ et no ſilebit. Agnib⁹

† uice p̄dō aduentū / 19

respectu eius ardebit et
 metuit ruitu eius tempe-
 tas valida huc sophom
 ab ppia deuictat dices
 Quia e dies dm magis
 iuxta t velox nimis flo-
 diei dm amara tribula-
 bit ibi fortis dies nec di-
 es illa dies tribulacionis
 et angustie dies talami-
 tatis et miserie dies te-
 nebrium et caliginis di-
 es nebulae et turbibus
 dies tubae t clangoris
 terror ex quo distracti
 exambus que sophomias
 tuba beata iob tonitruum
 appellat Rue iobel quod
 sideras ait Conturbare
 oes habitatores terre
 quia venit dies dm quia
 ipse est dies tenebris
 t caliginis dies nubibus t
 turbibus magis enim dies
 dm t terribilis ualde et
 quis sustinebit eum Sed
 quia impossibilis sit ataq
 insidiosus illa magnitu-
 do que in ista onfione
 ueteris e bni ut tuq ppe
 dm si pmi aduetq pon-
 dera solutio q siderat
 pensamq Certe ut nos
 a morte redimet mori
 dñs dedit et deferru me
 carnis in suo corpore penas
 q tollerant Rui p qna
 ad centrum patibulu puei

et teneri gspui illu-
 di alapis tedi se pculit
 Ecce ad quata ppter nos
 uenire pbra qsentit t
 tn p qna se teneri pmit
 teret psecutores suos
 requisuit dices Rue
 querit Cui illico espo-
 detes dixerit Glymn
 Zarenii Ruiq cu cpet
 dicit ego su voce solu-
 mo mitissime espositionis
 edidit et armatos psecu-
 tores suos pting i terret
 stravit Rui ex quo factu
 reg e cu uuditatu ve-
 nerit qui vna uoce hos
 teb suos pculit etiam
 cu uuditado uenit Rui
 est illud uuditatu q i mor-
 talis operit qui in vna
 uoce no potuit ferre mo-
 riturum Ruiq eis ream
 tolerat cuq t ipu no po-
 tut miasuetudo tollera-
 ri Consideret ex quo vix
 sancta et dicat Cu uix
 patua stilla fmonii eis
 audierimq quis poterit
 tonitruum magnitudinis
 illius intueri Et sic e
 fmb libri xviii qnti
 pte liber xvij

pernq in sacro eloquio
 sic non ita mistica
 describitur ut tame uixta
 narratio historica pla-
 ta inde autem q sepe dicta

lib xvij